

עין משפט
נר מצוה

פ:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) תפנית ד' (ב) כבוד
מח' (ג) כ"ב יב' (ד) גיטין
מח' (ה) שבת קטנ' כ"ה
מח' (ו) שבת קטנ' כ"ה
מח' (ז) גיטין ח' כ"ה
מח' (ח) גיטין ח' כ"ה
מח' (ט) גיטין ח' כ"ה
מח' (י) גיטין ח' כ"ה

הגהות אור השלם

1. ויקחו את פיה הכבשן
ועמדו לפני פניה ויורק
אחר משה השקפה וידי
שדך אבעצת פיה
באדם ובכדור פיה
שמות ס'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מלתא
דנפשיה ג"ל אחר ד"ה
לפניו (ב) רש"י ד"ה
אמר וי' שם מצאו מח'
(ג) ר"ה אומר וי' דקאמר
רבה נ"י יתקף:

גליון הש"ס

נ"ס על החיבור בשבת
פ"י נכונות דף ל' ע"ב
תוספות ד"ה ושמעון
רש"י ד"ה פאן נתיח כי
יחאד. וכן תרשיה נתיח
גיטין דף ס' ע"ב וכן
מחברת ע"ד דף י' ע"א:
תוס' ד"ה אבד וי' וקא
תוס' פ"ה שם רש"י
פ"ה שם רש"י
מח"י ארזי שם ש"י:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] נ"ס ונתח רב ל' רב
א"ר ד' מלתא. ע"ה ששה
מקובל:

לענין רש"י

פריש"י. לחק. לשפס.

נפק רב דרש. לא עתה על זה המעשה חיון דהא פריך עלה
מכריחא אלף דרש דמקודש נתקן:

מורנו אהורנו ואסור לקיימו. והא דאמר ר"ל כפ"ק דקנהדרין
(דף טו: ושם) גבי ארי ונמר ודוב חלזל וברדלס ונחש

דאפי' ר"א דאמר כל הקודש להורגו
וכה היינו דוקא כשהמיתו אבל לא
שק דרך לגדלן והכא במתול שאין
קשורה א"ר מהנהו רגילים בני אדם
להוכר ולא אמי לדי היזק אבל
ממתול אין מהרין שאין יודעים אם
היא בר אונסא או בר חירא שאין
מכירים באונסיהם:

אמר רבינא דעור. שאם (א) מאן
מת אין מידי בהשגה העור
וקלת מינה כיון דלשמעין דאין זו
משום גזל למאי אילעריך הך דמותה
להורגו וי"ל דאין לחוש כיון דמחמלה
קאמר דמותה להורגו:

מתריעין ע"י החיבור בשבת.
ע"כ ללא היינו

המרה בשופר דשופר נשגה מי
איכא כדדיק' כפ"ק דתפנית (דף יד.
ושם) אלף המרה כפה בעננו וסגר
מ"ד התם דענו קרי ליה המרה
ומינה דמאי פריך מהיא דכשאר
מיני פורעניות דקתני לא היו מתריעין
על החיבור אלף נועקים דילמא ה"ק
לא היו מתריעין בשופר אלף נועקים
כפה בעננו ואין לומר א"ע"ג דתריעיהו
כפה המרה לחוד ונפקא לחוד דהתם
משמע דלמ"ד ענו קרי ליה המרה
חזק היא וי"ל ד"פ מוקאמר שגשגה
מתריעין לכל הפחות בענו א"כ ראוי
לעשות על החיבור המרה אפי'
בשופר בחול כיון שהוא דבר גדול כל
ק' כשגשגה נועקים:

על התנב. ל"ג ועל הגובא דהא
במח"י דסדר תפניות האלו
(תפנית ט.) מנן שמתריעין על הארצה
ועל החסיל ועל הגובא וי"ל דהתם
כפה ועי"ל דשפיר גרסינן ליה והתם
גובא המזיק לזדות דומיא דארצה
והתם דקתני התם וגובא דהא
במזיק לגבי אדם דומיא דארצה
ושילוח נחשים. פירוש ר"י:

לעולם אין מטיבין לו. והא
דקאמר איהו גופיה
בעובדא ידיה לא במהרה מטיבין לו
בפרק קמא דבבא בתרא (דף יב:)

זה אמר בשעה שהיה סבור עדיין
אומר אנכרי ועושה. דוקא משום מזה
בפרק דר' (שינוי דף קמ.) דלא שרי אמירה לנכרי
נשיליה לאימיה אי כריכה נחם ליה אגב אימיה משמע דאי לא כריכה אימיה לא שרי אפילו על ידי נכרי וי"ס שמתכו דהדיא נחם
ליה נכרי אגב אימיה ולכאורה משמע שלפני המילה היה והיו צריכין לחמימי כדי למולו ולא שרי אפילו ע"י נכרי אלא אגב אימיה
כדשריא הכא והתם בעובדא דלעיל דקאמר (א) גבי יוקא אחריתא נימא ליה לנכרי דנימי מנו ביחא ההוא דלעיל איסורא דרננן הוה להביא
דרך חצר שלל עירב ואפילו איסורא דרננן אורי' שאין להמיר משום מזה אחרת על ידי נכרי כגון להביא איסורא דאורייתא שרי על ידי
ללמוד בו דדוקא דהיא גופא דמי שגשגה שרי על ידי נכרי איסורא דרננן ומינה כה"ג משמע דאפילו איסורא דאורייתא שרי על ידי
נכרי לזורך מילה שפירש דאפי' דנימי נכרי מחוץ ביתו דהיא דרך רשות הרבים דהו' איסורא דאורייתא שרי על ידי נכרי לזורך מילה
כמו הכא משום ישוב ארץ ישראל ולכריהם בעובדא בתרא דקאמר נחם ליה נכרי אגב אימיה לאחר המילה הוה ולאחר שגשגה
שכבר נתפסא הולד יפה ולקפריס' דל"ג נכרי נוכל לומר דע"י ישראל קאמר ותוך שבעה דמתהללן עליה השבת אם אחרת כריכה אזי
כדלמירנן בפרק מפנין (שבת דף קט.) אלף אין גרלה דעל ידי ישראל הוה אסור להרבות בשליל המיתוק כדלמירנן בפרק דחולין (דף טו:)
ולפי ה"ג טפי אית לן למשרי על ידי נכרי איסורא דאורייתא מאיסורא דרננן על ידי ישראל כדמסיק התם אהאי עובדא ולא שני
לן בין שבות דלית זיה מעשה לשבות דלית זיה מעשה ואמירנן נמי בפרק ר' אליעזר דמילה (שבת דף קל:) כשם שאין מציאין דרך
רשות הרבים כך אין מציאין דרך גנות חצירות וקפישות והיה גרלה מחוץ ה"ג להמיר ביום שני אפילו של ר"ה לעשות כל זכרי
מילה אפילו לברות עזים לעשות כחל ע"י ישראל שהיה מת דלא שרי לקבור על ידי נכרי כדמוכח כפ"ק דר"ה (דף ב.) אפילו
הי

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי. שהיה גדול ממנו ורב אסי תלמיד
של רב הוה: * מאן נפרס. מי ימאמר במחוק ויבא אחרונה יחיד:
נפרס שמואל. בחוק ויבואו רב ורב אסי רב ואח"כ תלמידו: מלפא
בעלמא הוא דעבד לשמואל.

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי רב אסי לא
עייל קמיה דרב אמרי מאן נתרם נתרם
שמואל ונתיי רב ורב אסי א ונתרם רב או
רב אסי רב מילתא בעלמא הוא דעבד ליה
לשמואל משום ההוא מעשה דלמיה אדבריה
רב עליה אדרכי והכי אתא שונרא קמיה
לידא דינקא נפק רב ודרש "חתול מותר
להורגו ואסור לקיימו ואין בו משום גזל ואין
בו משום השב אבידה לבעלים וכיון דאמרת
מותר להורגו מאי ניהו תו אסור לקיימו מהו
דתיבא מותר להורגו איסורא ליבא קמ"ל
אמרי וכיון דאמרת אין בו משום גזל מאי
ניהו תו אין בו משום השב אבידה לבעלים
אמר רבינא ילעורו מיחיבי רבי שמעון בן
אלעזר אומר מגדלן כלבים כופרין וחתולין
וקופין וחולדות סנאים מפני שעשוין לנקר
את הבית לא קשיא הא באוכמא הא בחיורא
והא מעשה דרב אוכמא הוה התם אוכמא
בר חיורא הוה והא מבעיא בביא ליה רבינא

דבעי רבינא אוכמא בר חיורא מהו כי
קמבעיא ליה לרבינא באוכמא
בר חיורא בר אוכמא מעשה דרב אוכמא בר חיורא הוה (חב"ד
ב"ח כה"ן סימן) אמר רבי אחא בר פפא משום רבי אבא בר פפא משום
רבי אדא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום רבי חיאי בר
פפא משום רבי אחא בר פפא ואמרי לה אמר ר' אבא בר פפא משום
רבי אחא בר פפא משום רבי חנינא בר פפא ימתריעין * על החיבור בשבת
ודלת הנעלת לא במהרה תפתח והלוקח בית בארץ ישראל כותבין עליו
אנו אפילו בשבת מיחיבי * וישאר פורעניות המתרגשות וכוונת על הצבור
כגון חיבור חגב זבוב צירעה ויתוש ושילוח נחשים ועקרבים לא היו
מתריעין אלא צועקים לא קשיא כאן בלח כ"כאן ביבש דאמר רבי יהושע
בן לוי "שחין שהביא הקב"ה על המצרים לה מבחין ויבש מבפנים שנאמר
"ויהי שחין אבעבועות פורח באדם ובבהמה ודלת הנעלת לא במהרה תפתח
מאי היא מר זוטרא אמר סמיכה רב אשי אמר * כל המתריעין לו לא במהרה
מטיבין לו רב אחא מדיפתי אמר לעולם אין מטיבין לו ולא היא רב אחא
מדיפתי מילתא דנפשיה הוא דאמר ויהלוקח בית בארץ ישראל * כותבין עליו
אנו אפילו בשבת בשבת סלקא דעתך אלא כדאמר רבא התם * אומר
לנכרי ועושה ה"ג "אומר לנכרי ועושה ואע"ג * דאמירה לנכרי שבות היא
משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו ביה רבנן אמר רבי שמואל בר רב חנני
אמר רבי יונתן "הלוקח עיר בארץ ישראל כופין אותו ליקח לה דרך
מארבע רוחותיה משום ישוב ארץ ישראל: ת"ר * עשרה תנאין התנה יהושע
שירו

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי. שהיה גדול ממנו ורב אסי תלמיד
של רב הוה: * מאן נפרס. מי ימאמר במחוק ויבא אחרונה יחיד:
נפרס שמואל. בחוק ויבואו רב ורב אסי רב ואח"כ תלמידו: מלפא
בעלמא הוא דעבד לשמואל.

שמואל לא עייל קמיה דרב אסי רב אסי לא
עייל קמיה דרב אמרי מאן נתרם נתרם
שמואל ונתיי רב ורב אסי א ונתרם רב או
רב אסי רב מילתא בעלמא הוא דעבד ליה
לשמואל משום ההוא מעשה דלמיה אדבריה
רב עליה אדרכי והכי אתא שונרא קמיה
לידא דינקא נפק רב ודרש "חתול מותר
להורגו ואסור לקיימו ואין בו משום גזל ואין
בו משום השב אבידה לבעלים וכיון דאמרת
מותר להורגו מאי ניהו תו אסור לקיימו מהו
דתיבא מותר להורגו איסורא ליבא קמ"ל
אמרי וכיון דאמרת אין בו משום גזל מאי
ניהו תו אין בו משום השב אבידה לבעלים
אמר רבינא ילעורו מיחיבי רבי שמעון בן
אלעזר אומר מגדלן כלבים כופרין וחתולין
וקופין וחולדות סנאים מפני שעשוין לנקר
את הבית לא קשיא הא באוכמא הא בחיורא
והא מעשה דרב אוכמא הוה התם אוכמא
בר חיורא הוה והא מבעיא בביא ליה רבינא

